

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016260463

Дата перевірки:
18.05.2024 08:19:35 IDT

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
18.05.2024 08:20:26 IDT

ID користувача:
100011299

Назва документа: Курсова робота_Пріщенко Яна

Кількість сторінок: 29 Кількість слів: 6177 Кількість символів: 46875 Розмір файлу: 68.49 KB ID файлу: 1016049055

8.03% Схожість

Найбільша схожість: 1.38% з Інтернет-джерелом (<https://ua-referat.com/uploaded/i-v-spasibo-fatyeyevoyi-v-l-yaroseko...>)

7.92% Джерела з Інтернету

753

Сторінка 31

2.41% Джерела з Бібліотеки

17

Сторінка 35

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

**ВНЗ „ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ „УКРАЇНА”
Полтавський коледж
Циклова комісія правознавства**

КУРСОВА РОБОТА

з Цивільного права

на тему: **«Припинення зобов'язання»**

Студентки 4 курсу групи КЛ-20-2фмб-р1
спеціальності 081 «Право»
Пріщенко Яна
Науковий керівник:
Товста Світлана Петрівна

м. Полтава 2024 р.

ЗМІСТ

Вступ.....	2
Розділ 1. Загальна характеристика припинення зобов'язання.....	4
1.1 Поняття та характеристика припинення зобов'язання.....	4
1.2 Підстави припинення зобов'язання.....	6
Розділ 2. Припинення зобов'язання передання відступного.....	10
2.1 Поняття та зміст передання відступного.....	10
Розділ 3. Припинення зобов'язання різними способами та видами.....	15
3.1 Договори оплатного надання послуг та міни	15
3.2 Передача зобов'язань і зустрічне виконання.....	16
3.3 Передача і заміна зобов'язань.....	16
3.4 Припинення зобов'язання неможливістю його виконання.....	17
Розділ 4. Припинення зобов'язання за домовленістю сторін.....	18
Розділ 5. Припинення зобов'язання шляхом належного виконання.....	21
ВИСНОВОК.....	27
Список використаних джерел.....	28

ВСТУП

Актуальність теми: Тема припинення зобов'язань є надзвичайно актуальною, особливо в контексті сучасного економічного та правового середовища. Зобов'язання можуть виникати у різних сферах, таких як фінанси, бізнес, нерухомість, договірні відносини тощо, тому важливо розуміти процеси та методи їх припинення. Це може стосуватися, наприклад, виплати боргів, розірвання контрактів, вирішення спорів між сторонами тощо. Дослідження цієї теми дозволяє краще зрозуміти правові аспекти, економічні наслідки та етичні вимоги, що стосуються припинення зобов'язань у сучасному світі.

Для української правової системи зобов'язальне право є дуже важливим інститутом. Згідно з Цивільним кодексом України зобов'язання- це правовідносини в яких одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити певні дії(передання майна, виконання робіт, надання послуг, сплата гроше)на користь кредитора. Здебільшого очевидно що сторони виконують свої зобов'язання належним чином. Це призводить до припинення зобов'язань між сторонами договору ,та чіткого виконання домовленостей, що влаштовують як боржника, так і кредитора. Також договір може бути припинений шляхом неналежного виконання умов договору однією із сторін або її відмова від договору, що ставить питання про захист порушених прав.

Відносний характер зобов'язання означає, що його існування обмежене певним строком і,отже, зобов'язання припиняється в певний момент часу за настанням обставин, які впливають зі змісту зобов'язання, або поведінки сторін. Юридичним фактом подій припинення, є дії та події що призводять до припинення зобов'язання. Під виконанням зобов'язання слід розуміти що це дії кредитора і боржника щодо здійснення прав, що впливають із зобов'язання, та виконання зобов'язання.

Настання події шляхом припинення зобов'язання з волі сторін призводить до погашення зобов'язань з їхньої волі, тим самим задовольняючи майнові інтереси кредитора і виконуючи основну мету зобов'язання.

Тему припинення зобов'язання досліджували такі вітчизняні та зарубіжні науковці: В.В. Вітрянський, О.В. Власова, О.О.Крашенініков, М.С.Кузнєцова, О.І. Михно, М.М. Процків, О.О. Панченко, М.М. Панченко, І.Ю. Пучковська, А.О. Сироткіна, Ю.М. Шевченко. та інші.

Предметом курсової роботи є дослідження нормативно-правових актів в сфері регулювання суспільних відносин шляхом припинення зобов'язання.

Об'єктом є правовідносини між особами, що виникають у зв'язку з припиненням зобов'язання.

Метою курсової роботи є повний аналіз підстав, а також видів припинення зобов'язання.

Щоб реалізувати мету, було здійснено такі дії:

- Аналіз Цивільного кодексу
- Розгляд теоритичних і практичних питань щодо припинення зобов'язання
- Перегляд різних видів припинення зобов'язань, та їх класифікація

Розділ 1. Загальна характеристика припинення зобов'язання

1.1 Поняття та характеристика припинення зобов'язання

Відносний характер зобов'язання означає, що його існування обмежене певним строком, і тоому зобов'язання припиняється, якщо в певний момент настання ситуація, яка визначається змістом зобов'язання, поведінкою сторін тощо. Юридичні факти, дії та події, що призводять до припинення зобов'язання, називаються подіями припинення. Таким чином, припинення зобов'язання – це погашення прав та обов'язків сторін, що становлять його зміст, унаслідок настання юридичних фактів, що припиняють зобов'язання [4.с.190].

У контексті деяких цивільних правовідносин, які є зобов'язаннями, припинення призводять до того, що боржник втрачає обов'язок вчинити певні дії (передати майно, виконати роботу, надати послуги, сплатити кошти тощо) або утримується від вчинення певних дій на користь кредитора, який становить предмет зобов'язання, а кредитор своєю чергою, зобов'язаний виконати договірне зобов'язання, втрачає право вимагати від нього виконання зобов'язань, покладених на нього на підставі вимог особи, зокрема й судових. Отже, в результаті припинення зобов'язання припиняється юридичний зв'язок його сторін, а також втрачаються суб'єктивні права та обов'язки, що становлять зміст зобов'язання.

Залежно від обсягу зобов'язання воно може бути припинено повністю або частково(пункт 1 статті 598 Цивільного кодексу). Однак припинення зобов'язання продовжує нове зобов'язання, яке є випадком зміни зобов'язання, якщо воно залежить від підстави виникнення зобов'язання, його змісту або інших елементів первісного зобов'язання.

Припинення зобов'язання є остаточним, і Цивільний кодекс не передбачає можливості поновлення вже припиненого зобов'язання.

4

Наприклад, зобов'язання може бути припинене зарахуванням, але згодом інша сторона відкликає заяву про зарахування з посиланням на статтю 214.

У цьому випадку подальша відмова не призводить до поновлення існуючих правовідносин між боржником і кредитором. Настання юридично значущих обставин, що тягнуть за собою припинення зобов'язання, не залежить від динаміки розвитку відповідних зобов'язальних правовідносин. Іншими словами, певні юридичні дії та події спричиняють припинення як частково виконаних, так і повністю не виконаних зобов'язань. В останньому випадку існування прав та обов'язків припиняється тільки в перспективі. Припинення зобов'язання також не пов'язане з досягненням його мети. Зобов'язання може бути припинене не тільки тоді, коли мета досягнута, а й тоді, коли вона не досягнута, і навіть тоді, коли мета не може бути реалізована [4.с.193].

У главі 50 ЦКУ наведено перелік найпоширеніших підстав припинення зобов'язань, проте з урахуванням положень статті 598 ЦКУ його неможна вважати вичерпним, оскільки договором та (або) законом можуть бути передбачені інші підстави припинення зобов'язань. Водночас очевидно, що перелік підстав припинення зобов'язань, передбачений загальними положеннями про зобов'язання Цивільного кодексу, має важливе практичне значення. По-перше, аналіз відповідних положень Цивільного кодексу показує, що цей перелік становить основу системи підстав припинення зобов'язань. По-друге перелік важливий ще тому, що застосування однієї підстави виключає застосування іншої. Іншими словами, зобов'язання припиняється тільки за однією з підстав, що містяться в переліку. Інакше кажучи він застосований до всіх цивільно-правових зобов'язань, то, оскільки підстави припинення не конкретизовані, на них поширюється загальні правила припинення зобов'язань, передбачені главою 50 ЦКУ.

Слід зазначити що термін «припинення зобов'язань» і « припинення договору» неможна ототожнювати, оскільки низка спеціальних положень щодо договорів позики, трудових договорів і договорів поруки свідчить, що припинення договору не тягне за собою негайного припинення зобов'язань.

У деяких випадках розірвання договору також призводить до виконання зобов'язань, тоді як за інших обставин розірвання договору зрештою призводить тільки до виконання зобов'язання.

У деяких випадках розірвання договору в кінцевому підсумку призводить тільки до анулювання зобов'язання. Ці варіанти визначаються спеціальними правилами і деталями відповідного договору та зобов'язань. Цю ситуацію можна проілюструвати на прикладі статті 785 Цивільного кодексу[1]. Стаття 785 ЦКУ встановлює, що орендар зобов'язаний повернути орендодавцю річ у разі припинення договору оренди, що свідчить про те, що цей обов'язок орендаря включено до змісту зобов'язання. Якщо орендар не виконує цей обов'язок, то зобов'язання зберігаються навіть у разі припинення договору[1]. А налогічні положення містяться в нормах Цивільного кодексу, що регулюють відносини між договорами довічного управління майном (ст.1044 ЦКУ) і договорами про суспільну діяльність (1141 ЦКУ). [1].

1.2 Підстави припинення зобов'язання

Перелік підстав для припинення зобов'язань у Цивільному кодексі включає в себе такі як;

Належне виконання (стаття599Цивільного кодексу);

Передання відступного (стаття600Цивільного кодексу);;

Зарахування(стаття601Цивільного кодексу);

Угода сторін, у тому числі про поновлення(стаття 604 ЦКУ);

Звільнення від боргу (стаття 605 Цивільного кодексу);

6

Злиття боржника і кредитора(стаття 606 Цивільного кодексу);

Неможливість виконання (стаття 607 Цивільного кодексу);

Смерть фізичної особи; ліквідація юридичної особи (статті 608 та 609ЦК).

Оскільки наведений вище перелік не є вичерпним, зобов'язання можуть бути припинені і з інших підстав, передбачених договором або закон. Тому щодо окремих видів договорів Цивільний кодекс України передбачає додаткові підстави для припинення відповідних зобов'язань. До них, зокрема, належать відмова страхувальника або страховика за договором страхування (ст. 997 ЦК України), знищення майна, переданого в управління за договором управління нерухомістю (ст. 1044 ЦК України, ст. 1044 ЦК України, ст. 997 ЦКУ), в тому числі. Стаття 1044 ЦКУ), припинення прав правовласника відносно зазначеного в договорі товарного знака або іншого позначення без заміни їх аналогічними правами за договором комерційної концесії (Стаття 1126 ЦКУ), визнання учасника договору простого товариства за цим договором недієздатним, безвісно відсутнім або частково недієздатним (ст. 1141 ЦКУ) і так далі[1]. Іноді закон пов'язує припинення зобов'язань із закінченням певного строку (пропущеного). Наприклад, кредитор відказоодержувача, який не пред'явив вимоги до спадкоємця, який прийняв спадщину, у строк, встановлений статтею 1281 ЦКУ, втрачає право вимоги, що означає припинення зобов'язання[1]. Про припинення боргу свідчить вказівка законодавця на те, що вимогу погашено (наприклад, ст. 113 ЦКУ), втрачено або скасовано кредитором. Передане зобов'язання припиняється внаслідок припинення основного зобов'язання. Така підстава передбачена для припинення іпотеки (пункт 1 статті 17 Закону України "Про іпотеку") і гарантії (пункт 1 статті 559 Цивільного кодексу). Позадовісні зобов'язання з відшкодування шкоди припиняються, якщо шкода була заподіяна потерпілому внаслідок його умисних дій (пункт 1 статті 1193 Цивільного кодексу) [1].

7

Водночас перелік підстав припинення зобов'язань, передбачених законом, не слід тлумачити занадто широко, зокрема, не включати до нього судові рішення. Інакше кажучи, рішення суду у спорі про зобов'язання, наприклад рішення про стягнення боргу або присудження майна, не припиняє зобов'язання. У таких випадках рішення суду має скоріше підтверджувальний, ніж правотворчий ефект. Якщо рішення суду про стягнення з відповідача основного боргу, неустойки, інфляційних платежів та річних відсотків не виконано, кредитор може звернутися до суду із заявою про стягнення з боржника суми, на яку збільшилась заборгованість за боргом внаслідок індексації, та річних відсотків на прострочену суму за період після винесення судом рішення про стягнення відповідного боргу. Заява може бути подана. Так, в одній зі справ Верховний суд України погодився з правильністю висновку суду щодо стягнення інфляційної плати, виходячи з несплаченої заборгованості, та річних відсотків на вже сплачену заборгованість [6,с.511]. Цивільному законодавству інших країн відомі такі підстави припинення договірних зобов'язань: мирова угода, звільнення від зобов'язань, розірвання договору (Каліфорнійський цивільний кодекс США), поглинання зобов'язань (США, Великобританія), повна делегація та часткова делегація (Франція), що є характерними для різних підстав припинення зобов'язань, зокрема і відомих в Україні. поєднання [6,с.512].

Підстави припинення договірних зобов'язань можуть бути визначені договором або законом, залежно від причини їхнього виникнення, що виключає можливість їхнього визначення в інший спосіб, зокрема, у нормах, які не мають сили закону. Усі підстави припинення можна поділити на певні групи: ті, що залежать від наміру сторін, тобто ті, що є діями (належне виконання[3,с.97], передача відступлення, залік, угода сторін, виконання зобов'язань), або ті, що не залежать від наміру (невиконання, смерть особи).

Ті, що є правочинами (належне виконання, передача відступлення, залік, угода сторін, виконання боргу), і ті, що не є правочинами за своєю правовою природою (об'єднання боржника і кредитора, неможливість виконання, смерть фізичної особи, ліквідація юридичної особи)[3,с.98], припиняють увесь борг (смерть фізичної особи, ліквідація юридичної особи) або лише певну частину боргу (Часткове заліковування). Перелік підстав припинення зобов'язання дає змогу також розрізнити способи припинення, пов'язані з виконанням (належне виконання) і не пов'язані з ним (невиконання), способи, допустимі лише за угодою сторін (передання приданого, новація, виконання зобов'язань), та способи, що припиняють зобов'язання незалежно від таких угод (невиконання, смерть фізичної особи, ліквідація юридичної особи).

Розділ 2. Припинення зобов'язання передання відступного

2.1 Поняття та зміст передання відступного

Передання відступлення вперше було виокремлено в Цивільному кодексі України (далі - ЦКУ). Уперше в Цивільному кодексі України (далі - ЦКУ) [1] його було виділено як самостійну підставу для припинення зобов'язань, про що писали Т. Боднар, О. Міхно, О. Первомайський, Я. Зе. Первомайський, Ж. Зейкан, А. Коструба та ін. На основі аналізу наукових поглядів на природу відступлення, викладених у їхніх працях та судовій практиці, автори висловили власну точку зору на природу компенсації та її співвідношення з аналогічними правовими поняттями. Автори висловили свою точку зору на природу відшкодування та його співвідношення з аналогічними правовими поняттями в Цивільному кодексі України.

Зі змісту статті 600 ЦКУ можна сказати, що: 1) передача під відступлення здійснюється за згодою сторін основного зобов'язання; 2) предметом відступлення є гроші або інше майно; 3) розмір, умови та порядок відступлення визначаються сторонами[1]. Практика застосування трансфертів породжує низку теоретичних і прикладних питань, які потребують відповідного обґрунтування. Перше з них полягає в тому, чи можливе застосування. Річ у тім, що підстави виконання зобов'язання залежать від його виду та характеру. Особливості деяких договірних зобов'язань свідчать про те, що не обов'язково більш чіткого правового регулювання передачі відшкодування. Зокрема, договори на постачання енергії та інших ресурсів, приєднаних мереж та інших ресурсів. Зокрема, необхідно враховувати правову спрямованість, спеціальний предметний склад та правове регулювання договорів на постачання енергетичних та інших ресурсів по приєднаних мережах, договорів на постачання сільськогосподарської продукції, договорів на постачання для забезпечення пріоритетних державних потреб, державних замовлень. Його правова спрямованість, спеціальна суб'єктна структура і правовий.

10

Режим суб'єкта передачі має бути дозволений за певних умов, оскільки це може зачепити інтереси третіх осіб, поповнення національних матеріальних резервів, фондів, страхових резервів тощо, оскільки це може вплинути на поповнення таких резервів і дестабілізувати відносини в певних сегментах ринку. Сегменти ринку, пряму заборону або особливі умови на перекази бажано передбачити в спеціальних правилах або положеннях ЦКУ, що регулюють окремі види заборгованості, а також у таких положеннях.

Стаття 600 ЦКУ також обмежує загальний опис. Борг припиняється за згодою сторін у результаті відшкодування боржником кредиторів (гроші, інше майно (гроші, інше майно тощо) кредиторів припиняється за згодою сторін[1]. Передача компенсації може бути ініційована як боржником, так і кредитором. Це може зробити кредитор. Таким чином, сторонами правочину щодо передання компенсації є кредитор і боржник за основним зобов'язанням. У разі укладення договору на користь третьої особи (ст. 636 ЦКУ) кредитор і боржник можуть укласти договір відступлення права вимоги. (Згідно зі ст. 636 ЦКУ, кредитор і боржник за основним боргом можуть бути сторонами правочину з передання відступлення, якщо сторони за основним боргом мають намір припинити основний борг шляхом передання відступлення[1]. У таких випадках мають бути враховані інтереси третіх осіб. Укладення такого договору не є обов'язковим для особи, яка уклала договір, і третьої особи, яка уклала договір, і третьої особи, з якою було укладено договір.

Однак якщо договором або законом передбачено інше або якщо з характеру договору впливає з природи договору, якщо інше не передбачено договором або законом, або не впливає з природи договору. З моменту, коли третя сторона заявляє про свій намір скористатися своїм правом або не може бути змінений (пункт 3 статті 636 Цивільного кодексу).

Оскільки передавання відступлення істотно змінює предмет, умови та порядок виконання основного зобов'язання, то кредитор і боржник можуть домовитися тільки за згодою третьої особи.

Умови відступлення і передавання збігаються з умовами основного договору, на підставі якого здійснюється відступлення і передавання. Умови відступлення можуть бути викладені в тексті основного договору, на підставі якого виникло відповідне договірне зобов'язання. Відступлення винагороди як підстава припинення цивільних зобов'язань збірник наукових праць (наприклад, у формі наукового журналу або журнальної статті) також може бути укладений у вигляді окремого документа. Правочин, що стосується, має бути вчинений відповідно до правил, що регулюють форму правочину.

Вихідна угода укладається з моменту погодження сторонами всіх істотних умов. До таких умов належать такі,

Зокрема: 1) Про компенсацію. В якості компенсації можуть бути передані грошові кошти відповідно до правової системи іноземної валюти. Згідно зі статтею 600 Цивільного кодексу України, розмір компенсації основного боргу визначається за згодою сторін[1]. Вона визначається за згодою сторін. Розмір компенсації суми основного боргу становить, Залежно від того, більша чи менша сума компенсації суми основного зобов'язання. Тому сторони повинні враховувати цю обставину при визначенні суми відшкодування. При визначенні суми відшкодування сторони повинні визнати цю обставину. Коли гроші передаються за винагороду.

При оплатній передачі грошей моментом передачі відшкодування є фактична передача грошей або зарахування їх на рахунок.

Якщо звинагороду передається майно, моментом набуття договірного майнового права є (стаття 334 ЦКУ). Передача майна як відшкодування відбувається до виникнення права. Не можна вважати, що основне зобов'язання припинилося до виникнення права власності на майно.

12

При оплатній передачі нерухомого майна. При оплатній передачі нерухомого майна право власності на нього виникає з моменту реєстрації права відповідно до "Закону про реєстрацію прав на нерухоме майно".

"Про державну реєстрацію прав власності на нерухоме майно та іпотеки на нього". Право власності виникає з моменту реєстрації права відповідно до "Закону про реєстрацію іпотеки" [1]. Таким чином, моментом припинення основного зобов'язання є момент державної реєстрації права на дане майно. Т. Боднар вважає, що строк передання може бути встановлений тільки таким чином. Він може бути встановлений тільки на Строк виконання основного зобов'язання і процедура передачі не можуть містити в собі в будь-якій формі основне зобов'язання. Вони не можуть включати в себе в будь-якій формі дії боржника проти відступлення всього або частини відшкодування після настання строку виконання основного боргу [4, с. 120]. Вбачається, що збірник наукових праць [4, с. 120]. не відповідає договірному характеру несумісні з договірною природою умов компенсації. Тому сторони можуть установити умови його відступлення на свій розсуд. Сторони можуть установити їх на свій розсуд, незалежно від умов зобов'язання.

Якщо строк виконання основного зобов'язання настав і кредиторіві очевидно, що воно не буде виконано, то немає підстав для виключення . Право застосувати цивільно-правові способи захисту або ініціювати угоду про відступлення та отримання є правом кредитора. Право кредитора, підтвердити передання шляхом видачі передавальної розписки, Підтвердження відступлення шляхом видачі передавальної розписки, відступлення правовстановлюючих документів на майно, відступлення відповідних документів, що гарантують здійснення прав, якщо предметом відступлення є нерухоме майно коли предметом відступлення є вимога тощо.

Передача права вимоги є багатогранним юридичним фактом:

- 1) насамперед як підстава для звільнення від основного зобов'язання;
- 2) передання відступлення звільняє боржника від обов'язку виконати зобов'язання в натурі (ст. 622 (2) ЦКУ).

Припинення майнових прав боржника (факт припинення) і предмет передання призводить до набуття права власності на об'єкт передачі кредитором (підтвердження права власності). У разі передачі прав як відшкодування, права передаються боржнику і набуваються кредитором.. Оскільки договори про передання права власності на нерухомість підлягають нотаріальному посвідченню, такі договори також мають бути нотаріально посвідчені у разі передання нерухомості за винагороду. Також необхідно внести відповідні зміни до закону про реєстрацію прав на нерухоме майно, що передається на підставі відплатного договору. У разі невиконання зобов'язання з передачі настають наслідки, передбачені для невиконання або неналежного виконання основного зобов'язання. У разі невиконання передавального зобов'язання до боржника застосовуються цивільно-правові санкції. Санкції включають у себе. Зокрема, розрахунок штрафів і пені за прострочення є (вартість) і не повинні обчислюватися від суми (вартості) переказу повинні обчислюватися від суми (вартості) переказу. Відповідно, кредитор може клопотати про відступлення як підставу для припинення цивільного зобов'язання. Збірник наукових праць звернення до суду за захистом прав боржника.

Захист прав боржника. Однак сторони можуть у договорі про відступлення права вимоги можуть зазначити свої особливі умови, застосовні в разі виникнення спору. У разі виникнення спору Оскільки винагороду передають замість невиконаного зобов'язання, якщо її не передано, основне зобов'язання має бути виконано.Зобов'язання має бути виконано.

Розділ 3. Припинення зобов'язання різними способами та видами

3.1 Договори оплатного надання послуг та міни (стаття 715 Цивільного кодексу).

Зовнішній оплатний обмін схожий на договір міни товарів, за яким кожна зі сторін зобов'язується передати у власність іншій стороні один товар в обмін на інший в якому кожна зі сторін зобов'язується передати право власності на один товар іншій стороні в обмін на інший. Однак договір не може бути укладений, якщо в договорі міни не обумовлено та не досягнуто згоди щодо умов, які стосуються мети, ціни, строків і порядку передання товару.

Однак якщо договір міни є договірною угодою і щодо нього не досягнуто згоди та договір не укладено, положення про компенсацію є додатковою угодою. Положення про компенсацію є додатковою угодою, коли основне зобов'язання не виконано. У разі невідповідного обміну товарами може бути встановлено доплату за товари більшої вартості, може бути накладено на товари за статтею 600 ЦКУ[1].

Враховуючи диспозитивний характер статті 600 ЦКУ, передача компенсаційних товарів особі, компенсаційна винагорода може бути передана в обмін на частково невиконане зобов'язання. Взаємний перехід права власності на товар відповідно до статті 600 ЦКУ призводить до припинення договору міни[1]. Подібно до того як взаємний перехід права власності на товар відповідно до договору міни призводить до припинення договірного зобов'язання, передання відшкодування призводить до припинення договірного зобов'язання. Передача відшкодування припиняє відповідне зобов'язання. Однак взаємний перехід права власності на товар за договором міни здійснюється з метою виконання основного зобов'язання для виконання основного зобов'язання, передача відшкодування Передача відшкодування спрямована на припинення основного зобов'язання без виконання основного зобов'язання.

15

3.2 Передача зобов'язань і зустрічне виконання.

Зустрічне виконання зобов'язання означає, що одна сторона виконує зобов'язання одночасно з іншою стороною, інша сторона одночасно виконує зобов'язання. Зустрічне виконання зобов'язань передбачає зміну ролей у парі: "кредитор - боржник", "боржник - кредитор - боржник" і "боржник - кредитор". Відступлення боржником не обумовлене виконанням зобов'язання кредитором. Виконання зобов'язання кредитором не обумовлене виконанням зобов'язання кредитором. Правові наслідки невиконання стороною своїх зобов'язань, стаття 538 передбачені в пунктах 2 і 3 статті 538 ЦКУ і полягають у таких фактах збірник наукових праць одна зі сторін не виконує свої зобов'язання або є очевидні причини вважати, що вона цього не зробить [1]. За наявності очевидних причин вважати, що сторона не виконає свої зобов'язання інша сторона має право зупинити виконання своїх зобов'язань; або має право призупинити виконання своїх зобов'язань і відмовитися від їх виконання частково або повністю. Якщо одна зі сторін здійснила зустрічне виконання зобов'язання, незважаючи на невиконання цього зобов'язання другою стороною, друга сторона повинна виконати свої зобов'язання. Передача відшкодування як односторонній акт боржника та його прийняття кредитором призводить до припинення основного зобов'язання.

3.3 Передача і заміна зобов'язань (ст. 539 ЦКУ).

Зовнішня схожість між порівняльними концепціями полягає в такому. полягає в тому, що зобов'язання, яке замінює, може бути передбачене в тексті договору, на підставі якого виникає основне зобов'язання. Крім того передача боржником відступлення та одного з двох або більше альтернативних зобов'язань або кілька дій в альтернативних зобов'язаннях призводять до їх скасування. Крім того, право вибору об'єкта зобов'язання належить зобов'язаній особі, якщо інше не передбачено договором або цивільним законодавством чи якщо це не впливає з характеру зобов'язання або комерційної практики.

16

3.4 Припинення зобов'язання неможливістю його виконання(ст 607).

Анотовані статті передбачають, що неможливість виконання, тобто неможливість вчинити дію, що становить зміст зобов'язання, може мати як фактичний, так і юридичний характер. Неможливість виконання зобов'язання в натурі може бути наслідком різних фактичних обставин, зокрема, знищення індивідуально-визначених речей, які є предметом зобов'язання. Якщо неможливість виконання зумовлена обставинами, за які боржник не відповідає (наприклад, необережність боржника - стаття 616 Цивільного кодексу), зобов'язання припиняється[1]. Якщо неможливість виконання спричинена порушенням боржником свого обов'язку, зобов'язання не припиняється, а стає додатковим обов'язком (наприклад, сплата відшкодування збитків, штрафу тощо). Неможливість виконання залежить від часу її настання. Тобто є первісна неможливість, яка існує в момент, коли зобов'язання повинно було виникнути, і подальша неможливість, яка виникає протягом строку дії зобов'язання. Це пов'язано з тим, що зобов'язання визнається ненародженим, коли воно вперше виникає. За відсутності вини боржник має право вимагати повернення виконаного за договором. У цьому випадку боржник перебуває у становищі безпідставно збагаченої особи, і таке рішення відповідає статті 83 Цивільного кодексу[1]. Оскільки поняття повернення в натурі не застосовується до грошових зобов'язань, то стаття, що коментується, не застосовується.

Розділ 4. Припинення зобов'язання за домовленістю сторін

Відповідно до статті 604 Цивільного кодексу зобов'язання припиняються за згодою сторін[1]. Зокрема, зобов'язання припиняється, якщо сторони домовилися про заміну первісного зобов'язання новим зобов'язанням між тими самими сторонами (новація). За загальним правилом, нове зобов'язання відрізняється від колишнього за своїм змістом (характер прав та обов'язків, їх обсяг, порядок виконання тощо).

Новація не допускається щодо зобов'язань з відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, хворобою або смертю, зі сплати аліментів та в інших випадках, передбачених законом. Анотовані статті передбачають, що домовленість сторін також може бути підставою для звільнення від зобов'язання. У теорії та практиці розрізняють три види таких підстав. Це: поновлення, звільнення від зобов'язання та відступне.

Новація

Новація- це домовленість між сторонами, за якою первісне зобов'язання припиняється, а між сторонами виникають нові зобов'язальні правовідносини. Як правило, за своїм змістом (характером, обсягом прав та обов'язків, способами виконання тощо), наприклад, стаття 1053 Цивільного кодексу допускає за згодою сторін перетворення зобов'язання, що виникло з договору купівлі-продажу, договору найму (оренди) нерухомого майна або з іншої події, на зобов'язання позики[1]. Для того, щоб зобов'язання було перетворено на нове зобов'язання, угода сторін повинна передбачати, що попереднє зобов'язання скасовується і замінюється новим зобов'язанням. Оскільки нове зобов'язання скасовує старе зобов'язання, нове зобов'язання припиняє всі додаткові зобов'язання, що гарантують виконання старого зобов'язання, якщо сторони не передбачили, що вони триватимуть.

Однак, якщо відбувається лише проста зміна строку дії договору (наприклад, продовження строку дії договору), додаткові зобов'язання залишаються в силі. На відміну від відступлення або переведення зобов'язання, основною характеристикою новації є те, що вона передбачає зміну зобов'язання. Іншими словами, нове зобов'язання замінює зобов'язання, строк якого закінчився.

Фундаментальною вимогою новації є збереження суб'єктного складу зобов'язання (той самий кредитор і той самий боржник виступають у первісному та новоствореному зобов'язанні). Для того, щоб новація була дійсною, первісне і нове зобов'язання повинні бути дійсними. Якщо первісне зобов'язання має бути визнане недійсним з підстав, передбачених законом, нове зобов'язання також визнається недійсним. Якщо недійсним є лише нове зобов'язання, поновлення вважається таким, що не відбулося, і сторони залишаються пов'язаними первісним зобов'язанням. Новація може впливати на різні елементи зобов'язання, в тому числі на саму модель. Сторона, яка домагається поновлення, несе тягар доведення того, що вона домовилася про це з іншою стороною зобов'язання у разі виникнення спору. Стаття передбачає заборону новації, що робить її недійсною у вищезазначених випадках. Це пов'язано з особливими обставинами, що характеризують вимогу кредитора в таких зобов'язаннях.

Прощення боргу

Прощення боргу як підстава для списання боргу - це юридичний факт, виражений у формі правочину. Згідно зі статтею 605 Цивільного кодексу України, борг припиняється, якщо в результаті виконання кредитором зобов'язань боржника (погашення боргу) права третіх осіб на майно кредитора не порушуються[1]. Зрозуміло, це формулювання підстав для списання боргу не розкриває всіх ознак прощення боргу. Саме тому визначення правової природи прощення боргу має здійснюватися з урахуванням вивчення його ознак як правочину.

19

Буквальне тлумачення статті 605 Цивільного кодексу України показує, що законодавець надав поняттю "звільнення від боргу" найширшого значення. При цьому не має значення, чи є зобов'язання переданням нерухомості, грошей або інших речей, виконанням робіт або наданням послуг.

Це підтверджується, зокрема, тим, що положення про прощення боргу прямо закріплено в главі 50 розділу 1 "Загальні положення про зобов'язання" частини 5 "Зобов'язальне право" Цивільного кодексу, а отже, їхня дія не обмежується грошовими зобов'язаннями, а поширюється на всі можливі зобов'язання[1]. Вона не обмежується грошовими зобов'язаннями.

Прощення боргу тягне за собою припинення зобов'язальних правовідносин і тому має розглядатися як припинення правовідносин. Водночас слід визнати, що припинення правовідносин можливе лише в тому разі, якщо вони існують. Саме тому необхідною умовою виникнення права на погашення боргу є наявність дійсного боргу. На перший погляд, наявність такої передумови очевидна. Тільки особа, зобов'язана виконати зобов'язання перед іншою особою, тобто кредитор, може отримати звільнення від цього зобов'язання. Виконання боргу завжди впливає з первісного зобов'язання. Воно не може виникнути внаслідок дій особи, яка не перебуває у зобов'язальних правовідносинах між сторонами на момент вчинення правочину щодо прощення боргу. При цьому не має значення, яке зобов'язання є первісним, договірні та позадоговірні зобов'язання.

Розділ 5. Припинення зобов'язання шляхом належного виконання

За загальним правилом, під виконанням зобов'язання в юридичній літературі прийнято розуміти належне виконання. Виконання вважається таким, що здійснене належним чином, тільки якщо визнано, що виконання було здійснено належним чином. Основна вимога: об'єкт виконання є належним; час виконання є належним; місце виконання є належним. Місце виконання має бути відповідним; Місце виконання має бути адекватним; Метод виконання має бути адекватним. Зазначені вимоги є одночасно юридичними фактами та умовами виникнення цих юридичних фактів. Водночас ці вимоги є необхідними умовами для виникнення юридичних фактів, необхідними для формування правоздатності для настання цього результату.

Предмет належного виконання (статті 610, 620 та 622 Цивільного кодексу [1]).

Предметом виконання є конкретні матеріальні або нематеріальні інтереси. Це конкретний майновий або немайновий інтерес, щодо якого не є обов'язком [6, с. 379], тому правовий акт повинен стосуватися саме цього об'єкта. Правовий акт повинен стосуватися саме цього об'єкта і саме цього суб'єкта. Об'єкт повинен відповідати інтересам зобов'язаної сторони. Якщо об'єкт зобов'язання визначено індивідуально визначеним зобов'язана особа зобов'язана надати саме цей конкретний предмет (послугу або окрему річ) і повинна надати його відповідно до зобов'язання. Зобов'язання має бути виконане повністю або частково [6, с. 379]. Юридичним фактом належного виконання є досягнення кредитором мети, яку кредитор поставив перед собою у зобов'язанні щодо об'єкта, визначеного зобов'язанням, отримує об'єкт, визначений зобов'язанням, а також отримує вигоду, що впливає із зобов'язання. У цьому випадку виконання інтересу не є вирішальним фактором. Важливим тут є не виконання блага, а отримання предмета, визначеного зобов'язанням.

21

Після того, як кредитор отримав річ, він втрачає інтерес до об'єкта, а отже бажання не може бути задоволене. У цьому випадку повинна застосовуватися презумпція повного задоволення, оскільки (якщо зобов'язання виконано в повному обсязі) немає підстав для односторонньої вимоги (якщо всі вимоги виконані), немає підстав для одностороннього розірвання.

Інтереси кредиторів можуть бути захищені, оскільки немає підстав для одностороннього розірвання. Інтереси кредитора повинні бути захищені, якщо розірвання договору відбувається з таких причин у момент, коли зобов'язання є остаточно виконаним. В іншому випадку суть зобов'язання втрачається. Суть і мета зобов'язання полягає в задоволенні інтересу, і зобов'язання не повинно бути укладеним. Отже, необхідно, щоб одна зі сторін висловила намір укласти зобов'язання, належне виконання цього зобов'язання, зокрема. Належне виконання, і зокрема виконання в належному обсязі, повинно повністю задовольнити сторони.

Належний суб'єкт виконання (стаття 527 Цивільного кодексу України, стаття 528 Цивільного кодексу України) [1].

Дія, визначена як зобов'язання, повинна бути виконана особою, яка визначена цим зобов'язанням. Це робить діяння індивідуальним юридичним фактом. Індивідуальність. Дві однакові дії за однакових обставин є тотожними з юридичної точки зору і ніколи не дають однакового результату. Особа, яка повинна виконати певну дію (наприклад, ім'я, посада тощо цієї особи), обов'язок (наприклад, ім'я), тоді як обов'язки є більш конкретними і встановлює модель поведінки для конкретної особи. Саме поведінка цієї особи конкретно описана в зобов'язанні. Поведінка цієї особи, визначена в зобов'язанні, має правові наслідки, визначені у зобов'язанні або встановлені законом.

Іншими словами, в праві суб'єкт, дії якого призводять до правових наслідків юридично визначена як конкретна особа, яка ставить у залежність виконання реальної дії. Це залежить від вчинення реальної дії, яка відповідає моделі поведінки та втілює її. Втілення моделі поведінки. Процес втілення, а отже, і персоналізація починається, як тільки поведінка людини та її правова модель визначені в правилах. Вона моделюється, і індивідуалізується.

Індивідуалізація суб'єкта починається з моменту формального укладення договору. Такі зобов'язання формально виконуються. Виконання зобов'язання відповідає поведінці суб'єкта виконання. Зокрема, договірні зобов'язання субпідрядника не повинні обмежувати право підрядника. Субпідрядник несе відповідальність за результати своєї роботи. У цьому випадку підрядник виступає перед замовником як генеральний підрядник, а перед субпідрядником - як субпідрядник виступає замовником (частина 1 статті 838 Цивільного кодексу України). У цьому випадку договір укладається з конкретним підрядником і незважаючи на те, що договір укладено з конкретним підрядником, його зобов'язання, або його частину виконує субпідрядник. Це визнається виконанням основного договору.

Вважається, що виконання здійснюється основним підрядником, а не субпідрядником. У зв'язку з цим правові наслідки цього договору для підрядника не настають. Договором або законом може бути передбачена можливість виконання зобов'язання первісним підрядником. Також може бути передбачена можливість виконання зобов'язання іншою стороною. У такому випадку належне виконання зобов'язання не порушується. Так, стаття 512, частина перша Цивільного кодексу України допускається заміна кредитора у зобов'язанні іншою особою та заміна кредитора іншою особою.

Заміна кредитора іншою особою;

- Передача прав кредитора іншій особі (відступлення права вимоги) (англ. Appointment);

- Законна суброгація;
- Виконання обов'язку боржника поручителем або заставодавцем (майновим поручителем)
- Виконання зобов'язань боржника третіми особами.
- Виконання зобов'язань третіми особами. У цьому випадку універсальна

У цьому випадку все майно, права та обов'язки переходять до третьої особи. Універсальне правонаступництво юридичних осіб припиняється виключно в результаті її реорганізації. До правонаступника переходять усі права та обов'язки первісної юридичної особи. Законне успадкування фізичної особи, за заповітом, або в порядку спадкування за законом. Спадкуванням є перехід прав та обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до іншої фізичної особи (спадкоємця), що передбачено частиною 1 статті 1216 Цивільного кодексу України[1].

Належний строк виконання (статті 530 та 531 Цивільного кодексу України) [1].

Строк виконання є однією з форм вимірювання часу. Це одна з форм часового виміру права. Строк виконання зобов'язання може бути встановлений шляхом зазначення дати, до якої зобов'язання має бути виконане. Також може бути зазначений період, протягом якого зобов'язання має бути виконане [2, с. 150]. Боржник має право виконати свій обов'язок достроково, крім випадків, коли це не впливає із звичаїв ділового обороту. Тривалість зобов'язань, це вираження ймовірності настання юридичної події в часі. Протягом цього періоду часу юридичний факт повинен бути реалізований. Якщо він настає за межами строку, зазначеного в зобов'язанні, зобов'язання є простроченим. Це означає, що зобов'язання підлягає виконанню, і як наслідок, юридичний факт може сприйматися як такий, що не настав.

Юридичний факт може сприйматися як такий, що не відбувся (тому що він не призводить до відповідного правового висновку або призводить до правового висновку в невідповідний час). Категорія часу полягає в наступному, цей термін тісно пов'язаний з часом, який у різних регіонах може виражатися по-різному. У різних регіонах цей термін може виражатися по-різному. У цьому контексті строк виконання зобов'язання - це фіксований проміжок часу, що має початок і кінець. Повинен відбутися певний юридичний факт. Це відіграє важливу роль на практиці.

Основна причина цього полягає в тому, що сторони, які знаходяться на різних континентах, можуть вступати в договірні зобов'язання. У зв'язку з цим один і той самий юридичний факт може мати кілька часових рамок.

Юридичні факти мають більш ніж один часовий проміжок. - За зобов'язанням передати товар (майно), що виникло на підставі іншого правочину. Місце, де вироблено або зберігається товар (майно) (місцезнаходження (якщо воно було відоме кредиторіві на момент виникнення зобов'язання)

- Для грошових зобов'язань - місце проживання кредитора. Якщо кредитором є юридична особа, то юридична особа - місцезнаходженням кредитора.

Якщо боржником є юридична особа - місце проживання на момент виконання зобов'язання.. Якщо кредитор змінив своє місце проживання (місцезнаходження) на час виконання зобов'язання, і повідомив про це боржника. Боржник повинен виконати зобов'язання за новим місцем проживання (місцезнаходженням). Кредитор несе всі збитки, пов'язані зі зміною місця виконання зобов'язання.

Належний спосіб виконання (статті 529 та 533 Цивільного кодексу України [1].

Сучасне законодавство покладається на економічні інструменти сприяння виконанню зобов'язань та надає сторонам можливість вирішувати, як будуть виконуватися зобов'язання і які наслідки це матиме [9, с. 44]. Вимога виконати зобов'язання належним чином означає, що зобов'язання має бути виконане шляхом вчинення дії, яка становить зміст зобов'язання. Зобов'язання має бути виконане належним чином відповідно до умов зобов'язання та вимог закону. За відсутності таких вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог.

Наприклад, продавець виконує обов'язок передати товар у власність покупця за договором купівлі-продажу. У цьому випадку передача товару може бути здійснена відповідно до умов договору наступним чином, вручення товару покупцеві або особі, визначеній покупцем (якщо обов'язок передати товар лежить на продавцеві); або торговельному підприємству в місті (якщо обов'язок поставки товару лежить на продавцеві) Якщо товар можна чітко ідентифікувати для цілей договору (наприклад, маркування, повідомлення покупця), товар передається. Передача товару перевізнику або уповноваженій особі для доставки одержувачу (якщо інше не передбачено договором). Договір не передбачає обов'язку продавця доставити або передати товар покупцеві в місці доставки або передачі [2, с.117].) Передання предметів (ключів, моделей тощо) (ч. 4 ст. 722 Цивільного кодексу України). (Стаття 722, частина 4 Цивільного кодексу України)[1]. Спосіб виконання зобов'язань залежить від їх змісту. Права та обов'язки договірних сторін є критеріями для визначення способу виконання договору. Спосіб виконання є дуже важливим питанням, оскільки одна і та ж послуга може бути надана різними способами в залежності від клієнта та організації. Спосіб виконання може бути визначений також законом.

ВИСНОВОК

Зобов'язання- це правовідносини в яких одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити певні дії(передання майна, виконання робіт, надання послуг, сплата гроше)на користь кредитора. Припинення зобов'язань трактується в главі 50 Цивільного кодексу України.

Припинення зобов'язання – це погашення прав та обов'язків сторін, що становлять його зміст, унаслідок настання юридичних фактів, що припиняють зобов'язання. Залежно від обсягу зобов'язання воно може бути припинено повністю або частково. Припинення зобов'язання є остаточним, і Цивільний кодекс не передбачає можливості поновлення вже припиненого зобов'язання. Перелік підстав для припинення зобов'язань у Цивільному кодексі включає в себе такі як: належне виконання (стаття 599 Цивільного кодексу), передання відступного (стаття 600 Цивільного кодексу); зарахування (стаття 601 Цивільного кодексу); угода сторін, у тому числі про поновлення (стаття 604 Цивільного кодексу); звільнення від боргу (стаття 605 Цивільного кодексу); злиття боржника і кредитора (стаття 606 Цивільного кодексу); неможливість виконання (стаття 607 Цивільного кодексу); смерть фізичної особи; ліквідація юридичної особи (статті 608 та 609 ЦК).

Перелік підстав припинення зобов'язання дає змогу також розрізнити способи припинення, пов'язані з виконанням (належне виконання) і не пов'язані з ним (невиконання), способи, допустимі лише за угодою сторін (передання приданого, новація, виконання зобов'язань), та способи, що припиняють зобов'язання незалежно від таких угод (невиконання, смерть фізичної особи, ліквідація юридичної особи).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Цивільний Кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV.
2. Цивільне право України / Є. О. Харитонов, Н. О. Саніахметова. – К., 2003. – 776 с.
3. Припинення зобов'язань у цивільному праві України: дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. — К., 2006. — 195 арк. 7.
4. Цивільне право України: Навчальний посібник / За заг. ред. І.А.Бірюкова, Ю.О.Зайки. – К.: Істина. - 2004. – 224 с.
5. Алямкін В. Виконання договору поставки // Підприємництво, господарство і право. – 2008. – № 4. – С. 44–46.
6. Цивільне право України. У 2 т. Т. 2 : підручник // За ред. Є.О. Харитонова, Н.Ю. Голубевої. - Х.: Одіссей, 2008. - 872 с.
7. Цивільне право України: Академічний курс: Підруч.: У двох томах / За заг. ред. Я.М. Шевченко. - Т. 1. Загальна частина. - К.: Концерн "Видавничий Дім "Ін Юре", 2003. - 520 с.
8. Цивільне право України: Навч. посіб. / За ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнецової, В.В. Луць та ін. - Ч. 1. - К.: Юрінком Інтер, 2009. - 792 с
9. Цивільне право України: Академічний курс [Текст] : підручник : у 2 т. / А. Ю. Бабаскін, Т. В. Боднар, Ю. Л. Новицький та ін. ; за заг. ред. Я. М. Шевченко. – Вид. 2-ге, допов. і переробл. – К. : Вид. Дім «Ін Юре», 2006. - Т. 10. Особлива частина. 520 с. 59. Цивільний кодекс України: Науково-практичний коментар (пояснення, тлумачення, рекомендації з використанням позицій вищих судових ін- станцій, Міністерства юстиції, науковців, фахівців) [Текст]. Т. 3 : Юри- дична особа / за ред. І. В. Спасибо-Фатєєвої. - Х. : Страйд, 2009. (Серія «Коментарі та аналітика»).

23	https://studfile.net/preview/2414925/page:3		0.58%
24	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/v7/2012/02_2012.pdf	59 джерел	0.58%
25	https://da.naiu.kiev.ua/assets/files/vstup/2018/081.pdf	3 джерела	0.58%
26	https://infopedia.su/2x668a.html		0.58%
27	http://nauka.nlu.edu.ua/download/diss/Konuhova/d_Konuhova.pdf	3 джерела	0.57%
28	http://www.0lib.com/suspil/bibliotechna_sprava/11/masova-komunikaciya-moskalenko.html	2 джерела	0.57%
29	https://dokumen.tips/documents/ff-a-foe-.html	3 джерела	0.55%
30	https://nadoest.com/vikoristani-djerela-19-vstup-aktualeniste-temi-stor-3	25 джерел	0.55%
31	https://infopedia.su/11x2b17.html		0.55%
32	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/f/i/9/reg.doc	6 джерел	0.53%
33	https://mir.zavantag.com/pravo/13199/index.html?page=8	9 джерел	0.52%
34	http://uchika.in.ua/programa-vivchennya-disciplini-dlya-studentiv-yuridichnogo-fak.html?page=13		0.49%
35	https://megapredmet.ru/1-34313.html	9 джерел	0.47%
36	https://kcp.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/82/2023/06/zbirnyk_dohovir_2023r.pdf		0.47%
37	http://idpnan.org.ua/files/yavorskiy-r.i.-dogovir-pro-nadannya-turistichnih-poslug_.doc		0.45%
38	https://uu.edu.ua/upload/Nauka/Electronni_naukovi_vidannya/Conf_Innovac_potencial_PIEP_17_T3.pdf	2 джерела	0.45%
39	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/8436/%D0%A8%D0%B0%D1%85%D0%BD%D0%B0%D0%B7%D0%B0%D1...		0.45%
40	http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/9861/1/zbir-spadkyv-ukr.pdf	2 джерела	0.44%
41	http://lib.pnu.edu.ua/files/zbirnyky/zb31-2013.pdf	2 джерела	0.44%
42	http://ftplec.nlu.edu.ua/%d0%9d%d0%b0%d0%b2%d1%87%d0%b0%d0%bb%d1%8c%d0%bd%d0%be-%d0%bc%d0%b5%d1...		0.44%
43	https://vdocuments.mx/download/2013-28-73-	12 джерел	0.42%
44	https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/31079/1/%d0%97%d0%b0%d0%91%d0%b5%d0%97%d0%bf%d0%b5%d0%a7...		0.42%

45	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/5951/%d0%94%d0%b8%d1%81%d0%b5%d1%80%d1%82%d0%b0	3 джерела	0.42%
46	https://www1.lvduvs.edu.ua/uk/karta-dokumentiv/category/142-conference-2012.html?download=515%3Aaktualni-problemy-...		0.4%
47	http://uchika.in.ua/robocha-programa-navchalenoyi-disciplini-civilene-pravo-v2.html?page=10		0.4%
48	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/lectures/1121/18.1.pdf		0.4%
49	http://lib.kart.edu.ua/bitstream/123456789/3148/1/%d0%9a%d0%be%d0%bd%d1%81%d0%bf%d0%b5%d0%ba%d1%82%20%...		0.39%
51	http://lib.pnu.edu.ua/files/zbirnyky/zb30-2012.pdf	3 джерела	0.37%
53	https://www.uzhnu.edu.ua/en/infocentre/get/4240		0.36%
54	http://7000.kiev.ua/?s=card%2F18171	3 джерела	0.36%
55	http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/3321/1/3540_IR.pdf		0.36%
56	https://dut.edu.ua/firefox/l_1927_67515389.pdf	29 джерел	0.34%
57	https://documentbase.net/512021	6 джерел	0.34%
58	https://zavantag.com/docs/2384/index-651865-7.html		0.32%
59	http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/123456789/11924/%d0%a6%d0%b8%d0%b2%d1%96%d0%bb%d1%8c%d0%bd%d0%b5%...		0.31%
60	https://docplayer.net/69570087-Zagalnoderzhavne-periodichne-vidannya.html		0.31%
61	http://lib.pnu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/5006/1/%d0%bc%d0%be%d0%bd%d0%be%d0%b3%d1%80%d0%b0%d1%84%...		0.29%
62	http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/39181		0.29%
63	http://www.lcslaw.knu.ua/index.php/arkhiv-nomeriv/4-9-2014/item/189-reklama-yak-ob-yekt-tsyvilnykh-pravovidnosyn-voievod		0.29%
64	http://www.studcon.org/cyvilne-zoboviazannya?page=1	2 джерела	0.29%
65	https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u145/dis_%D0%90%D1%80%D1%81%D0%B5%D0%BD%D1%8E%D0%BA.pdf		0.29%
66	http://univer.km.ua/monogr_pidr.htm		0.29%
67	http://stolychnyi.com.ua/uk/europe?page=1	21 джерело	0.28%
68	http://www.scc.univ.kiev.ua/upload/iblock/8b9/dis_Hrynyk%20L...pdf		0.28%

69	https://ljd.dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2023/03/4-2_2022.pdf	0.28%
70	http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2014/1_2014/1_2014.pdf	0.28%
71	http://ir.nusta.edu.ua/bitstream/123456789/7987/1/7631_IR.pdf	4 джерела 0.28%
72	https://ua-referat.com/%D0%A6%D0%B8%D0%B2%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%BE-%D0%BF%D1%80%D0%B0%D...	0.28%
73	http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/doc/698/1/703_IR.pdf	0.26%
74	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/10727/%d0%94%d0%b0%d0%b2%d0%b8%d0%b4%d0%be%d0%b2%d0%...	0.26%
75	http://ir.nusta.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/5785/1/6049_IR.pdf	0.26%
76	http://radnuk.info/pidrychnuku/tsvil/262-galul/3744-115--.html	0.24%
77	https://protocol.ua/ua/postanova_kgs_vp_vid_07_02_2018_roku_u_spravi_926_263_17	25 джерел 0.19%
78	https://vo.uu.edu.ua/pluginfile.php/525167/mod_folder/content/0/%D0%9F%D1%96%D0%B4%D0%BF%D1%80%D0%E...	10 джерел 0.18%
79	https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2023/05/vidpovidi-na-pytannya-spivbesidy.pdf	10 джерел 0.16%
80	https://studfile.net/preview/3546358	19 джерел 0.16%
81	http://geum.ru/next/art-28748.leaf-5.php	31 джерело 0.15%
82	https://ua-referat.com/%D0%9F%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%81%D1%...	3 джерела 0.15%
83	http://www.av-e.ru/referaty_po_bankovskomu_delu/diplomnaya_rabota_analiz_finansovogo_3.php	24 джерела 0.15%
84	https://ccu.gov.ua/sites/default/files/docs/shchorichna_informaciyna_dopovid_2022.pdf	0.15%
85	https://ua-referat.com/%D0%91%D0%B0%D0%BD%D0%BA%D1%80%D1%83%D1%82%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%...	6 джерел 0.15%
87	https://protocol.ua/ua/postanova_kgs_vp_vid_26_09_2018_roku_u_spravi_910_21911_14	7 джерел 0.15%
90	http://docplayer.net/48925966-Aktualni-pitannya-menedzhmentu-ta-marketingu.html	0.13%
92	https://ecj.oa.edu.ua/assets/files/NZ_Vyp_10(38)_web.pdf	0.13%
93	https://protocol.ua/ru/postanova_ktss_vp_vid_20_12_2018_roku_u_spravi_758_8346_16_ts	6 джерел 0.13%
94	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/6107/Trudove%20pravo%20Ukrainy_pidruchnyk_HNU...	28 джерел 0.13%

